

goed hun vorm en kleur hadden behouden.

Na de lunchpauze werd de rij van sprekers geopend door Dr. R.A. Maas Geesteranus, die iets vertelde over *Cordyceps capitata*. Naar aanleiding van een recent artikel van de Amerikaanse mycoloog E.B. Mains had hij de in Nederland aanwezige collecties van deze soort en verwante soorten onderzocht. Hierbij is gebleken, dat *Cordyceps capitata* in ons land slechts twee maal gevonden is, terwijl de schimmel, die wij gewoonlijk met deze naam aanduiden, *Cordyceps canadensis* moet heten. In ons land is *C. canadensis* veel algemener dan *C. capitata*. Ook in de Europese literatuur vinden we in de meeste gevallen een verkeerde toepassing van de naam.

Het belangrijkste verschil tussen beide soorten is gelegen in de vorm van de deelsporen, waarin de ascosporen uiteenvallen. Bij *C. canadensis* zijn de deelsporen enigszins spoelvormig met iets vernauwde en afgeknotte uiteinden, terwijl bij *C. capitata* de deelsporen cilindrisch zijn met afgeronde uiteinden.

Vervolgens vertelde Dr. E. Kits van Waveren over zijn onderzoekingen van de laatste jaren naar de in Nederland voorkomende soorten van het geslacht *Psathyrella*. In het kort gaf hij een overzicht van de indelings-criteria en de door hem gevonden soorten, waarvan er vele nieuw voor onze flora zijn. Aan fraaie kleurenfoto's werden de verschillen getoond.

Tenslotte vertelde Drs. C. Bas over de mycologische indrukken, die hij opdeed tijdens een verblijf van 4 maanden in Noord-Amerika. Vele Noord-Amerikaanse paddestoelensoorten werden getoond in een serie fraaie kleurendia's.

J. van Brummelen.

Verslag van de excursie naar Groeneveld bij Baarn.

Op zaterdagmiddag 21 september 1963 werd een excursie gehouden naar het landgoed Groeneveld. Door ziekte van Dr. G.A. de Vries werd de leiding overgenomen door Dr. J.A. van Arx en Drs. J. van Brummelen. De belangstelling voor de excursie was buitengewoon groot. Twee en dertig leden namen aan deze excursie deel. Hoewel er door de droogte van de voorafgaande weken in het hoofdzakelijk

met zware beuken begroeide bos weinig te vinden was, werden door de vele zoekers langs de randen en op de meer open plekken van het terrein nog heel wat soorten bijeen gebracht.

Vermelding verdienen de volgende soorten:

Hygrophorus puniceus, Sphaerobolus stellatus, Polyporus frondosus, Xanthochrous radiatus, en Fistulina hepatica.

Groot was op deze excursie ook het enthousiasme van de groep paddestoelenfotografen. Doordat de fotogenieke exemplaren niet erg dicht gezaaid waren kon men soms de fotografen in de rij zien staan om een bepaald exemplaar vast te leggen.

J. van Brummelen.

"Mr. Paxillus".

Het mag als bekend worden verondersteld dat de Krulzoom niet erg veeleisend is voor wat betreft de plaats waar hij groeit als er althans maar bomen in de buurt zijn. Neemt zijn familielid Zwartvoet uitsluitend genoegen met houtstompen, Krulzoom is niet zo kieskeurig.

Het was daarom niet zo verwonderlijk hem daar op een mooie herfstdag (om precies te zijn: 8 okt. 1963) aan te treffen aan de rand van een sparrebos onder struiken van de Amerikaanse Eik op ongeveer 10 meter afstand van de openbare weg (de Valkenburglaan te Oosterbeek). Wat echter wel als uniek aandeed was dat hij daar groeide op een in het bos als kennelijk afgedankt neergegooide clubfeauteuil. De rugleuning was er uitgebroken, misschien door de spelende jeugd, maar dit had Mr. Paxillus niet weerhouden er op plaats te nemen. Hij had zich er aldus op gezeteld nadat een spore van zijn soort op de zitting was terecht gekomen en het mycelium in de vochtig geworden vulling (blijkbaar een vulling van plantaardige vezels) een goede voedingsbodem had gevonden.

Een eind verder langs dezelfde weg stond een nieuw flatgeboyw. Was mogelijk de stoel door een van de nieuwe bewoners, die zich voor de nieuwe woning ook nieuw meubilair had aangeschaft, op deze plaats neergegoid?